

QƏZƏLLƏR

Ey Xaqani, bu dünyada hər zaman,
Anan vermiş zəhmətilə sənə can.

Su, çörəyin qıt olsa da atmadın, -
Yurdun oldu bu əzablı, dar Şirvan.

Heç bir kəsə sən olmadın tüfeyli,
Kömək aldın Allahdan və anandan.

Sən oturdun kölgə kimi ananın
Cəhrəsinin kölgəsində anbaan.

Ey ağ qartal! Nə vaxtadək olacaq
Ana yurdu vücuduna aşıyan?

Nə vaxtadək, İsa kimi atasız, -
Ana ilə tanışınlar səni? Qan!

Bir dəfə də Xzır kimi yoxa çıx,
Bəsdir oldun ananla həmxanım!

Sən qiymətli bir dürrsən, nədəndir
Oldun ana astanasından pünhan?

Sən ağıllı övladsansa dilə gəl,
Ana kimi özünü danla bir an.

Hər nə etsən ana haqqın unutma,
Bil, anandır sənə edər can qurban.

Bu ananın xatirinə, düşməndən
Gələn dərdə dözüb, sən ol mehriban.

Qorx o gündən, bir gün səni tək qoyub,
Əbədilik anan köçər dünyadan.

Ey aydan, pəridən gözəl nazənin,
Məcnuna dönürəm eşqindən sənin.
Yaraşmaz zülm etmək nazlı mələyə,
Gəl mənə lütf eylə, ey nazlı gəlin.

Nə gözəl gecədir, bəs vəslin hanı?
Səni bax gözləyir dərdli Xaqani.
Gəl sənə söyləyim bir-bir sirrimi,
Gəlməsən yandıraram bütün cahanı.

Xaqani öpdükə şirin ləbindən,
Hərərət içində qızıdır bədən.
Yəqin ki, dodağın alovludur, yar,
Yoxsa bu hərərət haradan, nədən?